

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

17. De ijs quæ Pererius 1. Parte disp. de 70. hebdomadis prodit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

P.
H. Philipp

Chronologia
vet. Testam.

A IV
17 a

potestas, ita ut inde vsque ad Christum Ducem, non plures hebdomades

69. effluent.

3.

7. Quibus animaduersis, facile detegitur falsitas eorum, quæ

istor iste proponit. Cum enim hebdomades non nisi pluribus annis

interitum ortæ sint; longe à vero dissident illi, qui 58. annis ante

rium cæptas putant. Ab anno 5. Sedecie inclusiue vsque ad Perse

principatum numero annos 38 inde ad assertam Iudæis libertatem

ijcio. Quomodo intelligendus sit Iosephus de sexennio Cambyses

Eidæ q. 2. cum reuera 7. annos & 5. menses imperauerit. Inter Com

Darium nullus Assuerus 39. aut 40. annos; sed Smerdis Magnus

sibus intercessit. Ab anno 6. Darij Hystaspis, vsque ad casum temp

merantur anni 506. ut iam dictum num. 5. Denique anno 31. ære Chel

19. Augusti aperitur annus xviii. Tiberij, quo Nicolaus de Lyra pal

u: torem, utique ad Pascha sequentis anni, hoc est, 32. ære Dionysij

autem Ciuitatem expugnauit, anno eiusdem ære 70. Non debet

Christi passione, vsque ad excidium Ierosolymorum anni 42. comp

modo 40. numerari possint, breuiter admonui, *Opusc. de antiq. Scab*

21. num. 10.

QVÆSTIO XVII.

Deijs qua Pererius 1. parte disputationu
70. hebdomadis tradit.

70. Hebdomades obijura.

1. MYSTERIUM 70. hebdomadam obscurissimam esse, atque ad

difficillimum bene probat ex S. Hieronymo, S. Augustino,

Elychio, ex varietate sententiarum, quæ apud Latinos, Græcos, Hebræos

etores hac de re leguntur. Deinde quod hæc disputatione historiam quæ

& Chronologiam trium Monarchiarum, Persicæ, Græcæ, Romanæ

statat. Tertio quod per arduum sit repetere initium & finem hanc

datum, iudicare virum eæ 490. annis, non pluribus, non paucioribus

explicare mysteria, quæ hic inuoluuntur.

2. Quænam optima Chronographia.

2. Hæc præfatus octo quæstiones præmittit, quibus, inquit, non

ti, ne digrum quidem in hac disceptatione progressi posse mus; contra vero dilige

plicatio incredibiliter conducet ad res illenas falsas opiniones, quæ quam rem

mus ad eam sententiam munendam atq; confirmandam. Primam quæstio

quam sit omnium probatissima Chronologia. Respondet primæ Hebdomada

nologiam esse mendosissimam, ac planè ridiculam, idque effectum

mentis ostendit, quæ breuiter attigi in quæstionibus de antiq. Romæ

num. 7. & alibi, vt hic in refutatione opinionis Lyrani. *Secundo*, latè docet in-
 eptam ac fallacem esse rationem temporum, quam Ioannes Annius patrum
 nostrorum memoria, in publicum emisit, nobilissimorum auctorum *Berofi, Meta-*
stheni, & Philonis nominibus fucatam & subornatam. Tertio tradit eam Chronolo-
 giam esse probabilem, quæ reges cuiusque Monarchiæ, eorum ordinem, singu-
 lorum annos recenset, non tamen omnino certam: quia vbi est multitudo, &
 varietas, ibi sæpe confusio, & error contingere solet. Neque etiam omnes au-
 ctiores in regum serie, idem de annorum numero sentiunt: nonnulli legitimos
 duntaxat reges nominant, nonnulli menses aliquot, quibus certi reges impera-
 runt, aut aliquot annorum interregna omittunt, alij annos inchoatos in nume-
 rum referunt, alij aliter annos principum dispensant. Atque causam fuisse arbi-
 trariæ, cur Tertullianus, Clemens Alexandrinus, & alij inferioris notæ scripto-
 res, in 70. hebdomadarum decursu, longè à vero aberrarent. Afferit *quarto*, Chro-
 nologiam omnium laudatissimam, certissimam, atque optimis auctoribus vti-
 taram eâ esse, quæ Olympiadum obseruatione notationeque constat. Quæ Pe-
 terij doctrinam, quadruplici asserto in genere traditam puto verissimam, eam-
 que laudat, præsertim quoad Olympiades *Opusi. de annis nati & passi Saluatoris,*
& de annu Domini &c. cap. 1. & 2. Vbi etiam monuit, quantum profit Chro-
 nologo mediocri saltem tabularum Astronomicarum noticia, Olympiades
 singulari disputatione exposui, & ad annos Christi sic applicaui, vt sine mora,
 sine labore, quibus annus cuiuslibet Olympiadis cum annis Christi vel ante
 Christum possit componi. Mirificè verò in hebdomadam negotio, valent ta-
 bulæ annorum expansorum, quæ vno quasi aspectu & annos regum, & Olym-
 piades certis notis Astronomicis illustratas te præsentant.

3. *Querit secundo* Pererius: *quo tempore cepit regnare Cyrus, Monarchia Persa-*
rum auctor & conditor: Qua de re egi 2. Paralip. q. 3. & assensus sum communi au-
 ctorum sententiæ, qua Cyrus apud Persas regnum adijisse censetur, anno 1. O-
 lymp. 55. quæ acta est, anno ante Christi æram 560. primo autem illius Olym-
 piadis anno necdum exacto, Cyrus vt reor Persico regno potitus est anno ante
 æram Christi 559. & inde post annos 21. ad Persas Monarchiam transtulit an-
 no ante Chr. 538. quam nouennium administravit, vel vt aliqui volunt septen-
 nium: pauci tricennium putant.

4. *Querit 3.* *Quis fuerit Artaxerxes ille, cuius 20. anno missus est Nehemias ad resci-*
piendas muros Ierusalem: Hunc fuisse Longimanum dicebam 2. Esdræ cap. 2. v. 1. &
 1. Esdræ q. 5. ab idem.

5. *Querit quarto*, *sub quo rege Persarum, & quoto imperij eius anno edificatio templi*
Ierosolymitanum diu intermissa & reposita, & perf. cta fuerit: Hanc laudem sibi vendi-
 cat Darius Hystaspis filius, vt probaui 1. Esdræ quæst. 3. cuius anno 2. resumpta
 est

di

Regia
Sententi

Sententia
Austriæ

Q. 2. Insi-
rium regni
Cyri.

Q. 3. De
Longimano

Q. 4. De
temple.

bb 3;

est

P.
H. Philipp

Chronolog
vet. Testam

A IV
17

est templi restauratio, ante Christum 520. *Vide notas 1. Esai. 4. v. 12. 2. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
6. Mouet quinto loco, quæstionem de ortu Domini nostri Iesu Christi Natali cum Baronio & pluribus alijs consecraui annum 47. Iuliano 194. Lentuli & Messaliani consulatum desinentem, De annis mundi quætoris cap. 11.

Q. 5. De anno nati Christi.

Q. 6. Quando Christus baptizatus.

Q. 7. Quando Christus mortuus.

Q. 8. Quando Titus euerit Ierusalem.

7. Quærit 6. quo tempore Christus baptizatus sit. Id conigit anno 1. Tiberij, Iuliano 74. Olympiadis 201. quarto, die 6. Ianuarij consolat. Coll. cum ante octiduum ingressus esset annum ætatis sue 31. *Vide notas Saluatoris, cap. 13.*

8. Quæstionem septimam instituit, de tempore quo Christus Dominus tuus est. Probabile est cruci affixum fuisse, Tiberio V. & Seniano Calpurniano 76. plures tamen, nec sine ratione passionem Domini inscribit sequenti, qui fuit 77. Iulianus æræ vulgaris Christi 32. Ahenobarbo, Iulio Coll. desinente anno 3. Olymp. 202. vt disputabam libello citato & 21.

9. Quæstio illius octaua, est de tempore excidij Ierolymitanæ quædam Titus factum est: Anno 2. imperij Vespasiani, expugnata, incensa, & diruta sunt Ierolyma, vt bene scribit Pererius. Addo iunc Pascha Iudæorum die 15. Aprilis incidisse, & octauam Septembris in sabbatum, Vespasiano & Tito Coll. anno 115. Iuliano: qui sunt characteres infallibiles anni 70. huic enim si addideris 45. prohibet annus ille 115. Iulianus, quæstio 2. Olymp. 212. vt clarè ostendi in *Comp. Ecl. & Tract. de Olymp. 202. 70. æræ Christi, erat cyclus Solis 23. lit. Dom. G. affixa ad diem 5. Septembris, erat cyclus Lunæ 14. Epacta * quæ Pascha Iudæorum à 15. Aprilis non potest se ostendit. Vnde manifestè errorem illorum deprehendimus, qui Ierusalem euerionem in annum 4. Olymp. 212. conijciunt: hic enim anno Domini 72. cyclus Solis 25. lit. Dom. E. D. Ergo octaua Septembris 23. cyclus Lunæ 16. epacta 22. quæ plenilunium indicat circa 21. Aprilis*

QVÆSTIO XVIII.

Quid nota uerit de hisce hebdomadibus S. Cyrillus; quid S. Chrysostomus.

Computus S. Cyrilli.

1. S. Cyrillus Ierolymitanus Catechesi 12. sexaginta, inquit, & nonaginta hebdomadæ annorum, constituunt quadringentos octoginta annos. Dixit igitur, quod post ædificationem Ierusalem, 483. annis perierat, & tunc quidam alienigena rex, cuius tempore natus est Christus.